

افرادی که به مجالس اهل بیت علیهم‌السلام می‌روند دنبال عاشقی هستند و عزاداری و ماتم به معنایی که عوام می‌فهمند در آن نیست.

مجلس اهل بیت(ع) برای تربیت انسان کافی است!

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از فارس، علیرضا پناهیان در آیین رونمایی از کتاب «ادب عاشقی» گفت: در کتاب از عنوان ادب استفاده شده است. ادب در واقع نشان‌دهنده رفتار ماست و آنچه که پشتیبان آن است از جمله حیا، تعظیم، تکریم و... و چگونگی التزام به مجلس و بارگاه اهل بیت علیهم‌السلام را برایمان روشن می‌کند؛ یعنی وقتی ما به این مجالس، با ادب عاشقی نگاه کردیم هرچند که هوا و هوس اهل بیت علیهم‌السلام و مجلسشان هوا و هوس خوبی است ولی دیگر به دلخواه و هوا و هوس به آن نمی‌آیم بلکه آنگاه که ادب را ملاک تنظیم روابط با اهل بیت علیهم‌السلام قرار دهیم، بر اساس زمانبندی که ایشان اعلام کرده‌اند به محضرشان می‌رویم. بعضی‌ها می‌گویند ما هر وقت هوای هیئت یا کربلا می‌کنیم می‌رویم، این خوب است ولی بسیار بهتر از آن این است که انسان ادب به خرج دهد و آن وقتی که خودشان فرمودند برود. همان‌طور که در مورد زیارت اباعبدا[] فرموده‌اند هرکسی باید لاقلاً سالی یک‌بار به زیارت ایشان برود، در واقع این «باید»، ادبی است که اولیاء الهی دارند به ما تعلیم می‌دهند؛ بنابراین ادب خصیصه‌ای است که می‌تواند به ارتباط ما با مجالس اهل بیت علیهم‌السلام بسیار عمق بخشد. لذا ما در برخورد با اهل بیت علیهم‌السلام نباید رها باشیم بلکه باید مؤدب به آداب باشیم و این کتاب چنین بنیانی را میان شما و اهل بیت علیهم‌السلام تقویت می‌نماید.

پناهیان در بخش دیگری از سخنانش پیرامون تبیین عنوان کتاب افزود: کلمه‌ی دیگری که در عنوان از آن استفاده شده است، «عاشقی» است که می‌توان آن را ترجمه «تهوی الیه» گرفت که در آیات کریمه قرآن آمده است. بنابراین ترجمه‌ی امروزی «تهوی الیه» می‌شود «عاشقی» و نه محبت چراکه علاوه بر محبت در آن یک شوریدگی نیز مستتر است. این حرارت و شوریدگی، رسم عاشقی و وجه تمایز آن با محبت است و این کتاب رسم عاشقی را رعایت کرده است و سرد و بی‌روح با مسئله‌ی محبت اهل بیت علیهم‌السلام برخورد نکرده است. برخی آثار وقتی می‌خواهند محبت اهل بیت را تبیین کنند طوری به مسئله می‌پردازند که حرارت انسان را سرد می‌کنند ولی در این کتاب به این حرارت و شوریدگی در مجالس اهل بیت توجه و تأکید شده است.

پناهیان در ادامه افزود: چقدر انتخاب خوبی بود که از عنوان «ادب عاشقی» استفاده شد و نه ادب عزاداری، چراکه افرادی که به این مجالس می‌روند اولاً دنبال عاشقی هستند و عزاداری و ماتم به معنایی که عوام می‌فهمند و می‌گویند چقدر عزاداری می‌کنید، بروید دنبال شادی و نشاط، در آن نیست چراکه مجالس اهل بیت از آنجایی که مجالس عاشقی هستند بیشترین نشاط را در دل انسان ایجاد می‌کنند؛ بنابراین امیدوارم برخی برداشتهای عوامی در مورد مجالس اهل بیت برطرف شود. پناهیان در خاتمه سخنان خود گفت: نکته‌ی حائز اهمیتی که می‌خواهم به همه و به‌ویژه به مطالعه‌کنندگان این کتاب یادآوری کنم این است که ما در کنار مجالس و محبت اهل بیت به مکمل دیگری برای تقویت محبت ناب ولایی خودمان احتیاج نداریم. اگر کسی در مجالس اهل بیت علیهم‌السلام کم بهره‌برداری کرد، فکر نکنیم که در کنار آن باید کار دیگری هم انجام دهد تا نقص‌های آن جبران شود. مجلس اهل بیت علیهم‌السلام واقعاً برای رشد معنویت ولایی و تربیت انسان کافی است؛ بنابراین اگر کسی در مجالس اهل بیت علیهم‌السلام تربیت نشد نباید به او بگوییم در کنار این مجلس چند کار دیگر انجام بده، بلکه باید به او بگوییم خوب در جلسه نرفته‌ای و حضور نداشته‌ای چراکه اباعبدا[] الحسین علیه‌السلام حافظ دین است و در کنار آن به حفظ‌کننده‌ای که بخواهد این حافظ را حفظ کند احتیاجی نیست؛ بنابراین کسی که در مجلس اهل بیت علیهم‌السلام خوب تربیت نمی‌شود مشکوک این است که خوب در مجلس حاضر نشده است؛ بنابراین اینکه ما به آداب حضور می‌پردازیم برای این است

که از مجالس بهره‌برداری حداقلی نکنیم و این کتاب درصدد بهره‌برداری حداکثری از همین مجالسی است که در آن حضور می‌یابیم و بعضاً از آن کم استفاده می‌کنیم.

پرچسب ها: [سلامت](#) [1]

[آسیب‌های اجتماعی](#) [2]

[حوزه علمیه](#) [3]